

BÓG KRÓL MIŁOŚĆ HONOR OJCZYŻNA

WIARA OJCZYŻNA TRADYCJA SZLACHETNOŚĆ WOLNOŚĆ

MEMORIAŁ

Króla Polski Leha XVII Wojciecha Edwarda I

**na dzień św. Stanisława A.D.2024
Zjednoczyciela i Patrona
Królestwa Polskiego**

**Stanisław Leszczyński oraz Stanisław Konarski
duchowi ojcowie Konstytucji 3 maja 1791 roku**

**A.D.2024 – Rok Wincentego z Kielczy h. Odrowąż
Zjednoczyciela Ziemi Polskich w chrześcijańskie królestwo**

**„Ojczy, spraw, aby wszyscy stanowili jedno” – Ut unum sint (por. J 17, 21).
„Błogosławieni, Pokój czyniący, albowiem nazwani będą Synami Bożymi.”**

**“Convent Populus ad Civitatem quasi unus homo, una mente, unoque consilio”.
Przekonać lud i obywateli w jednego człowieka, w jeden umysł, w jedną radę.
Stanisław I Leszczyński Król**

Dano w Myszkowie, dnia 8 maja A.D.2024

W imię Pana Naszego Jezusa Chrystusa. W imię Boga Ojca w Trójcy Jedynej. Amen.

My, Leh XVII Wojciech Edward I z Rodu i Dynastii Leszczyńskich, z Bożej Łaski Pan i Dziejic całej Polski-Lehii, Król elekt Korony Królestwa Polskiego-Lehickiego-Wenedyjskiego-Sarmackiego, Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polaków, Lachów, Lechów, Le[c]hitów, Sarmatów, Wenedów, Wandalów, Sarmatów; Wielki Książę Litewski, Ruski, Kaszubski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Inflancki, Smoleński, Siewierski, Czernichowski, Śląski, Łużycki, Wenedyjski, Wielecki, Miśnieński, Milicki, Lutycki, Wielecki, Obotrycki; Książę Lotaryngii i Barrois, Książę Bari i Rossano; Pan i Dziejic Lehii, Rusi, Ziemi Sambijskiej (Królewieckiej), Połabia, etc., etc., Protektor i Dziejic: Słowiańszczyzny, Królestwa Francji, Księstwa Lotaryngii i Bar, Księstwa Bari i Rosano, Księstwa Toskanii, Księstwa Nowogrodzkiego, Wyspy Gotlandia, Królestwa Nowa Francja w Ameryce Północnej, Królestwa Merina na Madagaskarze oraz Królestwa Jerozolimy, wszem wobec i każdemu z osobna, komu to wiedzieć należy, osobliwie Wielebnym w Bogu, Jaśnie Wielmożnym, Szlachetnie Urodzonym, Senatorom, Dygnitarzom, Urzędnikom i wszystkiemu Rycerstwu, tudzież Hetmanom, Regimentarzom, etc., Uprzejmie i Wiernie Nam asystującym z Bożą Łaską Królewską, ale też wszystkim szlachetnym Polakom - Lehitom, którym los Ojczyzny leży na sercu, niniejszym wydajemy niniejszy **Memoriał**, którego celem jest wytyczenie drogi do zmian ustrojowych, by zachować naszą Matkę – Ojczyznę przy życiu, a Jej Dzieci przy szczęśliwości.

Leh XVII Wojciech Edward I - Heres ed Dominus Rex Poloniae – Lehiae – etc.

Memoriał na dzień św. Stanisława z 8 maja A.D.2024

www.królpolski.org.pl

***„W sytuacji pokoju jest czas na projekty ustrojowe!
W sytuacji wojny tego czasu już nie ma!”
Stanisław I Leszczyński Rex***

Mija dziewiąty rok Naszego panowania.

Będąc Królem elektem mamy królewskie obowiązki.

Staramy się je wykonywać sumiennie dla dobra naszej Ojczyzny i dla dobra wszystkich Polaków.

Historia naszej Ojczyzny - Polski nierozzerwalnie jest związana z historią Królestwa Polskiego a wcześniej z historią Królestwa Lehii. Nie będziemy wchodzić w tym miejscu w polemiki, co było na Ziemi Polskiej przed 966 rokiem, bo rzeczy oczywistych się nie dowodzi.

Byliśmy zorganizowani w królestwo od wielu tysięcy lat, można rzec, od niepamiętnych czasów. Píše o tym w swojej kronice biskup Wincenty Kadłubek.

Niekwestionowana koronacja Bolesława Chrobrego w roku 1.000 a następnie w roku 1.025 daje nam pewność, że co najmniej od tysiąca lat byliśmy zorganizowani w królestwo. To akurat nie ulega najmniejszej wątpliwości.

Czy to królewskie dziedzictwo do czegoś nas zobowiązuje?

Czy mamy się go wyprzeć?

Czy dla nas Polaków — po Lehitów — Słowian — etno chrześcijan, nasz odwieczny królewski ustroj koliduje czy jest zgodny z nauczaniem Jezusa Chrystusa i ogólną historyczną wiedzą na temat Królestwa Judy, z którego wywodził się jako przedstawiciel Dynastii Dawidowej Jezus Chrystus?

Musimy pamiętać, że Jezus Chrystus pojawia się w Judei w momencie okupacji Królestwa Judy (Judei) przez Rzymian, którzy przyszli na te ziemie po okupacji babilońskiej z małą przerwą na panowanie Machabeuszy.

Tym samym, jako przedstawiciel - potomek Dynastii Dawidowej, siłą rzeczy, Jezus był postrzegany wówczas ze swoim nauczaniem (poglądami jakbyśmy napisali dzisiaj) jako monarchista — jako wskrzesiciel żydowskiego Królestwa Judy, wywodzącego się od królów: Dawida, Salomona i Roboama.

Co prawda był wówczas w Judei Król Herod Antypas syn Heroda Wielkiego, ale byli to już Tetrarchowie, czyli namiestnicy władców Rzymu. Nie byli to już niezależni królowie, tym bardziej, że Rzym wyznaczał im do pomocy w rządzeniu Prefektów Judei. Takim Prefektem Rzymu był Poncjusz Piłat, który jak widać z

Memoriał na dzień św. Stanisława z 8 maja A.D.2024

www.królpolski.org.pl

procesu Jezusa miał w Jerozolimie dla Żydów większe znaczenie niż ich król ale z łaski Rzymu Herod Antypas.

Warto dostrzec paralelę do obecnej sytuacji w Polsce:

Prezydent - „Tetrarcha”
Premier „Prefekt Brukseli”
Kler nieuznający Jezusa Chrystusa za Króla Polski
Tłum ogarnięty szaleństwem demokracji

Popatrzmy wokół siebie — jak dzisiaj traktujemy ludzi mówiących o monarchii, o królestwie?

Czy nie tak traktujemy takich ludzi jak onegdaj traktowano Jezusa Chrystusa i Jego zwolenników?

„Przecież to się nie wróci!”

„A tak w ogóle, co to za ustrój: KRÓLESTWO! To jakiś przeżytek! Jezus się na pewno pomylił! Jemu chodziło tak naprawdę o demokrację, o rządy tłumu!”

Czy nam Polakom, królewskiemu szczepowi Piastowemu nie jest wstyd?

Czy wszyscy jesteśmy: Judaszami, Faryzeuszami, Saduceuszami, Herodami, Piłatami, Annaszami, Kajfaszami, etc.

Czy dzisiaj na pewno krzyczelibyśmy np. w Warszawie: *uwolnij Jezusa, ukrzyżuj Barabasa!*

Czy chcemy naprawdę uwolnić Jezusa? Czy chcemy króla i królestwo!

Czy wolimy jednak „buntownika” Rzymu - złoczyńcę Barabasa!

A w innych miastach jakby tłum krzychał?

A w Twoim mieście jakby krzychał?

Czy Polacy chcą króla czy „Barabasa”?

Czy mamy narodową amnezję!

Czy nie pamiętamy już Królestwa Polskiego?

My chrześcijanie, uznający Jezusa Chrystusa, jako Człowieka i Boga wiemy, że nauczał On o królestwie, że był monarchistą, że był Królem i jako Król Judy — wskrzesiciel Królestwa Judy został ukrzyżowany.

Napis — wyrok na krzyżu jest tego dowodem: Jezus Nazarejczyk Król Judy (INRI).

Na pewno nie jest nadużyciem teologicznym teza, że każdy prawdziwy chrześcijanin, każdy wyznawca Jezusa Chrystusa i Jego Matki, jest monarchistą! To bardziej niż oczywiste!

Wynika z tego wniosek *a contrario*, że każdy chrześcijanin odrzucający monarchię nie jest prawdziwym chrześcijaninem, jest jerozolimskim tłumem; że każdy kapłan odrzucający monarchię jest *ipso facto* Seduceuszem lub Faryzeuszem, czyli tacy anty monarchiści są dziedzicami tych, którzy ukrzyżowali Jezusa — Króla.

Wielu obecnie deklaruje się po stronie Jezusa, gdy *de facto* — w rzeczywistości są ubrani nie w szaty kapłańskie a w szaty faryzejskie lub stoją w tłumie jerozolimskim wołającym:

Na krzyż z nim!

Nie chcemy żadnego króla i królestwa!

Uznajemy tu na miejscu, namiestnika Rzymu Piłata i Cesarza w Rzymie!

Czyż nie jest tak?

Czy chcesz króla i królestwo?

Czy uznajesz tu na miejscu, namiestnika Brukseli Tuska i Cesarza w Brukseli?

Wiara w Jezusa Chrystusa z jednoczesnym odrzuceniem Jego monarchizmu - królewskości oraz z odrzuceniem Jego nauczania o królestwie jest herezją! Być może jest to nawet forma satanizmu!

Oczywiście, że głoszone wówczas przez Jezusa nauki (poglądy) nie mogły spodobać się ówczesnym żydowskim kolaborantom, czyli żydowskiemu klerowi tj. Saduceuszom i Faryzeuszom oraz „demokratycznemu” zmanipulowanemu tłumowi. To podburzony tłum, korzystając z prawa zwyczajowego tj. corocznego prawa łaski rzymskiego namiestnika - prefekta, jakim był Piłat, wymusił za namową Żydów kolaborantów Rzymu, ukrzyżowanie Jezusa Chrystusa — Króla Judy, w imię żeby było jak było.

Ale to królobójstwo było poprzez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa nieudane!

Nie można skutecznie zamordować Króla — Boga!

Królestwo Jezusowe jest nieśmiertelne!

Królestwo Boga jest nieśmiertelne!

Chrześcijańskie królestwo jest nieśmiertelne! Takiego królestwa nie można zniszczyć!

Memoriał na dzień św. Stanisława z 8 maja A.D.2024

www.królpolski.org.pl

Poczet polskich królów i książąt od tysiąclecia to poczet chrześcijańskich królów i książąt.

Wiemy, że ochrzczony został Mieszko I oraz wszyscy kolejni władcy Polski, kończąc na ochrzczonym w roku 1732 Stanisławie Antonim Poniatowskim — ostatnim przedrozbiorowym Królu Polski oraz na Nas — Wojciechu Edwardzie Leszczyńskim, ochrzczonym w dniu 28 luty 1960 roku w kościele pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Myszkowie przez Wikariusza xs. Tadeusza Horzelskiego i bierzmowanym w tym samym kościele w dniu 20 listopada 1973 roku przez biskupa J.E. xs. Tadeusza Szwagrzyka.

Nasza elekcja na Króla i Królową elektów w dniu 16 lipca 2016 roku na Sejmie Walnym elekcyjnym w Gdańsku Oliwie wydaje się z perspektywy czasu Opatrznościowa.

Wybór naszych osób jako Króla i Królową Polski został poprzedzony wyborem Dynastii Panującej Leszczyńskich.

Wcześniej, bo w dniach 18-20 marca 2016 roku na Zamku Leszczyńskich w Rydzynie obradował **Drugi** po Sejmie Konstytucyjnym Czteroletnim lat 1788-1792 i po uchwaleniu Konstytucji z 13 maja 1791 roku:

„*O Sejmach Nadzwyczajnych - Konstytucyjnych Extraordynaryjnych*” (o czym dalej) **Sejm Walny Nadzwyczajny Konstytucyjny**, planowany pierwotnie na 1 października 1816 roku.

W międzyczasie miały miejsce kolejne trzy Sesje Sejmu Walnego Nadzwyczajnego Konstytucyjnego Konwokacyjnego (zwyczajowo poprzedzający Sejm Elekcyjny):

- ❖ w Darłowie 22-24 kwietnia 2016 roku;
- ❖ w Łowiczu 26-27 maja 2016 roku;
- ❖ w Baranowie Sandomierskim na Zamku Leszczyńskich 9-11 czerwca 2016 roku.

Po **Sejmie Walnym Nadzwyczajnym Konstytucyjnym Elekcyjnym** w Gdańsku Oliwie, który miał miejsce w dniach 15-17 lipca 2016 roku, odbył się **Sejm Walny Nadzwyczajny Konstytucyjny Pacyfikacyjny** na Zamku Leszczyńskich w Rydzynie w dniach 15-16 września 2016 roku, zamykając, jakby kłamrą, ukształtowanie się prawem zwyczajowym oraz w oparciu o Konstytucję „*O formie rządu*” z 3 maja 1791 roku w pełni odrodzonego Królestwa Polskiego.

Brakuje tylko do pełnego wskrzeszenia Królestwa Polskiego, **Sejmu Walnego Nadzwyczajnego Konstytucyjnego Koronacyjnego**, wieńczącego dzieło postanowieniom **Drugiego Sejmu Walnego Nadzwyczajnego Konstytucyjnego A.D.2016** pod wężem Konfederacji Generalnej Rydzyńskiej A.D.2016.

**Planujemy zwołanie takiego Sejmu na rok 2025
w 1.000 rocznicę koronacji Bolesława Chrobrego.**

Pierwsze dni maja każdego roku, a szczególnie data 3 Maja przypominają nam o królewskim rodowodzie Narodu Polskiego i o samym Królestwie Polskim i jego dokonaniach.

Obrady Sejmu Walnego Ustrojowego (Konstytucyjnego) w latach 1788-1792 były ewenementem w skali świata. Otóż zebrali się wówczas, co światlejsi Polacy, by obrać sobie (jak się później okazało) na najbliższe 25 lat (do 1816 roku) konkretny ustrój państwa.

A działo się to wszystko po okresie tzw. „ciemnoty saskiej” tj. wrogiego przejęcia na 66 lat polskiego tronu przez saskich Wettynów, z krótkimi przerwami na panowanie Stanisława I Leszczyńskiego (1705-1709 oraz 1733-1736).

Sejm Niemy z 1717 roku okrył hańbą stan szlachecki, przyjmujący bez sprzeciwu, zakaz sejmikowania, nieliczne własne wojsko, ograniczoną władzę hetmanów oraz protekcję Moskiewską.

Sejm Walny Czteroletni lat 1788-1792 nie mógłby się odbyć gdyby nie przygotowano gruntu („grzybni intelektualnej”) pod jego obrady.

Pierwszym zwiastunem proponowanych zmian ustrojowych była powtórna elekcja Króla Stanisława I Leszczyńskiego. Żaden polski Król nie był i zapewne długo nie będzie, dwukrotny obierany Królem Polski.

Pierwsza elekcja Króla Stanisława I Leszczyńskiego w roku 1704 roku odbyła się w formule sprzeciwu antysaskiego pod protekcją szwedzką. Druga elekcja odbyła się w roku 1733 ale bez udziału obcych wojsk a jedynie z poparciem Francji w której od 1725 roku panowali Ludwik XV i Maria Leszczyńska — córka Stanisława Leszczyńskiego. Sam Król Polski „na uchodźstwie” Stanisław I Leszczyński, który mimo oferty Jakuba Henryka Flemminga, nie zrzekł się tytułu królewskiego, jako teść Króla Francji, osiadł w Zamku nad Loarą Chambord z wyznaczoną mu pensją od Królestwa Francji. Mógł wieść spokojne życie teścia Króla Francji. Jednakowoż, w sytuacji śmierci Augusta II Wettyna w dniu 1 lutego 1733 roku, poprzedzonego Traktatem Leowenwolda (Trzech Czarnych Orłów — Austria — Niemcy — Rosja) z 13 grudnia 1732 roku, że w przypadku śmierci Augusta II, Królem Polski nie może zostać Stanisław Leszczyński, co *ipso facto* było oczywistością, postanowił Stanisław I, szanując swój królewski Urząd, powalczyć o królewskie panowanie w Polsce, szanując jednocześnie zwyczajowe prawo wolnej elekcji, w tym przypadku jakby elekcji kontrasygnacyjnej — swoistego *votum zaufania* po 29 latach od pierwszej elekcji.

Drugą elekcję w roku 1733 Król Stanisław I wygrał prawie jednogłośnie i objął realne panowanie w Rzeczpospolitej. Co bardzo ważne, jako pierwszy Król w dziejach świata napisał wcześniej zasady ustrojowe

swojego królestwa zawarte w dziele „Głos Wolny {Króla Polski} Wolność Ubezpieczający”. Mimo preambuły definiującej czas wydania Dzieła (odnosi się w niej do śmierci Augusta II) tj. do roku 1733 z czasem przesunięto datację wydanie tego dzieła na rok 1743. Na szczęście zachowało się kilka egzemplarzy z roku 1733.

W dziele tym Stanisław Leszczyński Król podaje konkretne rozwiązania ustrojowe Królestwa Polskiego.

Niestety, Caryca Anna Iwanowna, wykonując Traktat Leowenwolda, za namową „metresa” (męska odmiana metresy) Ernesta Jana Birena (właśc. Bühren) — hrabiego z nadania tak Carycy jak Cesarza Karola VI Habsburga postanowiła dokonać zbrojnej korekty osoby panującej w Polsce, dając jasno do zrozumienia polskiej szlachcie, że źle wybrała na polu elekcyjnym na Woli a dobrze wybrali „opozycjoniści” w Kamionku, po drugiej stronie Wisły tj. Augusta III Wettyna.

Tak, więc August II Wettyn, jak jego syn - August III Wettyn, to królowie polscy nie z Bożej łaski ale z rosyjskiej łaski, jako królowie — uzurpatorzy — namiestnicy! To nie ulega żadnej, najmniejszej wątpliwości.

Bardzo wielu historyków, a tak właściwie to zdecydowana większość z nich, omija czasy saskie szerokim łukiem i zaraz po Sobieskim przechodzą do Poniatowskiego. Okres 66 lat panowania królów — uzurpatorów saskich to czarna dziura w polskiej historii.

Co ciekawe, na *dictum* — zapytanie Delfina Francji Ludwika Ferdynanda — syna Ludwika XV i Marii Leszczyńskiej, po śmierci pierwszej żony Marii Teresy — córki Króla Hiszpanii Filipa V (dygresja: obecny Król Hiszpanii to Filip VI), skierowane do dziadka Stanisława I Leszczyńskiego „*z kim powinien się ożenić po raz drugi?*” odpowiedział „*idź za przykładem ojca i ożeń się z królową polską — córką Augusta III Wettyna*”.

Interes Polski był ważniejszy niż prywatne urazy Króla Stanisława I do Wettynów.

Sposób myślenia Stanisława I był prosty: skoro Francja w 1736 roku uznała, po wojnie o sukcesję polską lat 1733-1736, Augusta III za Króla Polski, oferując w zamian Stanisławowi I Księstwo Lotaryngii (z króla ksiądzę) to niech wykaże się konsekwencją i realizuje nadal politykę dynastyczną pro-polską. Przecież dzieci z takiego małżeństwa mogą kiedyś starać się o koronę polską — tak króla czy królowej!

W końcu Henryk III Walezki i ksiądzę Franciszek Ludwik de Bourbon Conti (legalnie obrany na Króla Polski po Janie III Sobieskim) byli Francuzami.

Tak też się stało, syn Marii Leszczyńskiej i Ludwika XV — Ludwik Ferdynand — Delfin Francji, zeni się z Marią Józefą Saską, z którą ma trzech a właściwie czterech przyszłych królów Francji: Ludwika XVI, XVII, VIII orz Karola X. Linia ta do dziś nie wygasła.

Stanisław Leszczyński jako Król Polski osiada w Lotaryngii i zakłada m.in. Szkołę Kadetów w Luneville. Często wizytuje tę szkołę Stanisław Konarski – pijar, który zakłada w roku 1740 szkołę Collegium Nobilium w Warszawie, wzorowaną na szkole Stanisława I w Luneville. Ta z kolei była inspiracją do Szkoły Rycerskiej Stanisława Augusta Poniatowskiego. Sam Stanisław Konarski często prowadził dysputy ze Stanisławem Leszczyńskim w Luneville, wydając następnie dzieło: „*O skutecznym rad sposobie albo o utrzymywaniu ordynaryjnych Sejmów*” z własnym projektem nowego sposobu rządzenia.

Na pewno, tak Stanisław Leszczyński, jak Stanisław Konarski to ojcowie Sejmu Czteroletniego Konstytucyjnego i jego owoców.

Po długich naradach i debatach Sejmu Czteroletniego postanowiono oprzeć ustrój Polski na Trzech Kardynalnych Konstytucjach – na trzech zawiasach umieścić polski drzwi ustrojowe:

- ❖ na Konstytucji z 24 marca 1791 roku „*O Sejmikach*” – ordynacja wyborcza;
- ❖ na Konstytucji z 3 maja 1791 roku „*O formie rządu*” – naczelne organy państwa;
- ❖ na Konstytucji z 13 maja 1791 roku „*O Sejmach Zwyczajnych i Nadzwyczajnych*” – o sposobie obradowania dwuizbowego Sejmu Walnego oraz o sposobie korekty ustroju państwa co 25 lat.

Jak widać, nasi przodkowie oparli ustrój Najjaśniejszej Rzeczypospolitej nie na jednej Konstytucji, ale na **Trzech równorzędnych Konstytucjach**, z czego Pierwsza „*O Sejmikach*” jest najważniejsza!

Te Trzy Konstytucje zostały w roku 1792 poddane ratyfikacji przez wszystkie 66 Sejmiki Ziemskie, z czego 62 Sejmiki były „za” a 4 „wstrzymały się od jasnego wyrażenia zdania”.

W uproszczeniu, zasady ustrojowe Najjaśniejszej Rzeczypospolitej od 1792 roku zostały oparte na:

- ❖ Najjaśniejsza Rzeczypospolita obrała sobie za ustrój **monarchię dziedziczną** (prawo następstwa);
- ❖ Ostatnim (elekcyjnym) Królem Polski został Stanisław II August Poniatowski, z zastrzeżeniem sytuacji wygaśnięcia Dynastii Panującej Poniatowskich;
- ❖ W przypadku bezpotomnej śmierci Stanisława II Augusta Poniatowskiego za Króla obrano *ipso facto* (bez żadnej wolnej elekcji) nową Dynastię Panującą – Wettynów, konkretnej linii zaczynającej się od osoby Fryderyka Augusta I – syna regenta Fryderyka Krystiana, który był bratem Marii Józefy Saskiej (o której wyżej); wnuczka Augusta III Wettyna;
- ❖ Gdyby Fryderyk August I nie miał męskich prawowitych potomków („z kości”) na regentkę wyznaczona została jego córka Maria Augusta Wettyn i jej męski potomek;
- ❖ W przypadku braku dziedziców płci męskiej, czyli po wygaśnięciu konkretnej linii Wettynów jak wyżej, zawarowane zostało **prawo zmiany Dynastii** przez Sejm Walny elekcyjny.

W tym miejscu przytaczamy zapis Konstytucji z 3 Maja 1791 roku traktujący o tej kwestii:

„Tron polski elekcyjnym przez familyje mieć na zawsze chcemy i stanowimy. Doznane klęski bezkrólewów periodycznie rząd wywracających, powinność ubezpieczenia losu każdego mieszkańca ziemi polskiej i zamknięcia na zawsze drogi wpływów mocarstw zagranicznych, pamięć świetności i szczęścia ojczyzny naszej za czasów familyj ciągle panujących, potrzeba odwrócenia od ambicyi tronu obcych i możnych Polaków zwrócenia do jednomyślnego wolności narodowej pielęgnowania, wskazały roztropności naszej oddanie tronu polskiego prawem następstwa.

Stanowimy przeto, iż po życiu, jakiego nam dobroć Boska pozwoli, elektor dzisiejszy saski w Polsce królować będzie. Dynastia przyszłych królów polskich zacznie się na osobie Fryderyka Augusta, dzisiejszego elektora saskiego, którego sukcesorem de lumbis z płci męskiej tron polski przeznaczamy. Najstarszy syn króla panującego po ojcu na tron następować ma. Gdyby zaś dzisiejszy elektor saski nie miał potomstwa płci męskiej, tedy mąż przez elektora za zgodą stanów zgromadzonych córce jego dobrany zaczynać ma linią następstwa płci męskiej do tronu polskiego. Dla czego Maryję Augustę Nepomucenę, córkę

elektora, za infantkę polską deklarujemy, zachowując przy narodzie prawo, żadnej preskrypcji podpadać nie mogące, wybrania do tronu drugiego domu po wygaśnięciu pierwszego”.

Opatrzność tak pokierowała losami dziedzicznych Królów Polski określonych w Konstytucji 3 maja 1791 roku, zaczynającej się od Fryderyka Augusta I a następnie jego córki Marii Augusty Nepomuceny, że Fryderyk August I ur. 23 grudnia 1750 roku, umiera 5 maja 1827 roku w Dreźnie, zostawiając jedyną córkę Marię Augustę Nepomucenę ur. 21 czerwca 1782 roku, która *ipso facto* została z dniem 5 maja 1827 roku, w myśl zapisu Konstytucji z 3 maja 1791 roku, Królem Polski.

Maria Augusta Nepomucena Wettyn nie wyszła za mąż i zmarła bezdzietnie w dniu 14 marca 1863 roku. W tym momencie wszedł w życie – „*in vigore*” zapis Konstytucji 3 maja 1791 roku dający Sejmowi Walnemu prawo „**wybrania do tronu drugiego domu po wygaśnięciu pierwszego**”.

Znamy sytuację Polski z marca roku 1863. Trwało Powstanie Styczniowe, a następnie kolejne represje zaborców.

Trzeba było cierpliwie czekać, aż Sejm Walny się zbierze!

Miało to miejsce, o czym była już mowa wyżej, w dniach 4-5 października 2014 roku, gdy prawem zwyczajowym zebrał się wskrzeszony Sejm Walny Ordynaryjny – Zwyczajny pod wężłem Konfederacji Generalnej Niepołomickiej, na I Sesji Inauguracyjnej na Zamku Królewskim w Niepołomicach.

Miejsce obrad 4-5 października 2014 r. I Sesji Inauguracyjnej wskrzeszonego Sejmu Walnego Ordynaryjnego Zwyczajnego
Zamek Królewski w Niepołomicach - dziedziniec

Kolejne Sesje Sejmu Walnego Zwyczajnego zakończyła XI Sesja w Wiśniczu w dniach 19-20 grudnia 2015 roku, na której postanowiono zamknąć (zwieścić) kadencję Sejmu Walnego Ordynaryjnego Zwyczajnego i jednocześnie zwołać w roku 2016 **Drugi Sejm Walny Nadzwyczajny Konstytucyjny**, planowany pierwotnie w Konstytucji z 13 maja 1791 roku „*O Sejmach Zwyczajnych i Nadzwyczajnych*” na 1 października 1816 roku.

W dniach 18-20 marca 2016 roku zebrał się na I Sesji Inauguracyjnej Sejm Walny Nadzwyczajny Konstytucyjny na Zamku Leszczyńskich w Rydzynie, pod wężem Konfederacji Generalnej Rydzyniekiej.

Miejsce obrad 18-20 marca 2016 r. I Sesji Inauguracyjnej Drugiego Sejmu Walnego Extraordynaryjnego - Nadzwyczajnego
Zamek Leszczyńskich w Rydzynie

Podczas obrad tego Sejmu Walnego oficjalnie wskrzeszono państwowość Królestwa Polskiego, dążąc w jak najkrótszym czasie do określenia Dynastii Panującej, obioru Króla Polski – ewentualnie Pary Królewskiej, oraz do ich koronacji. Kolejne Sejmy Walne miały mieć charakter Konwokacyjny – predelekcyjny, o czym była już mowa wyżej:

- ❖ w Darłowie 22-24 kwietnia 2016 roku;
- ❖ w Łowiczu 26-27 maja 2016 roku;
- ❖ w Baranowie Sandomierskim na Zamku Leszczyńskich 9-11 czerwca 2016 roku.

Następnie w Gdańsku Oliwie w ex klasztorze pocysterskim, gdzie 7 października 1587 roku przybył ze Szwecji i zaprzysiągł *pacta conventa* Król Polski - Zygmunt III Waza oraz gdzie wylądował w 1697 roku prawowity Król Polski - Ludwik Franciszek de Bourbon-Conti, podczas nieudanej wyprawy po koronę polską, gdzie zapewne przebywał Król Polski Stanisław Leszczyński podczas obrony Gdańska na przełomie lat

1733/1734, obył się w dniach 15-17 lipca Sejm Walny Konstytucyjny Elekcyjny, obierając w dniu 16 lipca 2016 roku w dzień M.B. Szkaplerznej Dynastię Panującą Leszczyńskich oraz obierając Króla i Królowa Polski w osobach: Wojciecha Edwarda Leszczyńskiego jako Wojciecha Edwarda I oraz Iwonę leszczyńską jako Królowa Iwonę.

Zespół pocysterski Gdańsk Oliwa, w którym w dniu 16 lipca 2016 roku, podczas Sejmu Walnego Konstytucyjnego odbył się obiór Dynastii Panującej Leszczyńskich oraz obiór Króla Polski – Wojciecha Edwarda I i Królowej Polski – Iwony i gdzie 16 lipca 2016 roku wieczorem miała miejsce Msza Dziękczynna w Bazylice Archikatedralnej Oliwskiej

Sejm Walny Elekcyjny Konstytucyjny w Gdańsku Oliwie 15-17 lipca A.D.2016 był naszym zdaniem Sejmem Opatrznościowym.

Przez Opatrzność rozumiemy dzień 16 lipca 2016 roku – Dzień Matki Bożej Szkaplerznej – II Dzień obrad, podczas którego, na żądanie zdecydowanej większości Posłów i Senatorów, podjęto jednogłośnie decyzję określającą Dom Panujący - Ród Panujący alias Familię Panującą Leszczyńskich oraz Dynastię Panującą Leszczyńskich, zaczynającą się na rodzinie Leszczyńskich – na ślubnym małżeństwie Leszczyńskich, w osobach Wojciecha Edwarda Leszczyńskiego – Króla Polski ur. 5 stycznia 1960 r. w Myszkowie oraz Jego żony Iwony Leszczyńskiej de domo Leszczyńskiej – Królowej Polski ur. 13 sierpnia 1961 r. w Jaworznie.

Na pewno Wielką Opatrznością jest, że przedstawiciele Domu Leszczyńskich pochodzący z dwóch różnych linii genealogicznych nie spokrewnionych, co najmniej od 5 pokoleń wstecz, znaleźli się razem jako katolickie

małżeństwo na Sejmie Walnym Elekcyjnym w dniu 16 lipca 2016 roku w Gdańsku Oliwie, mając wówczas dwie córki i dwóch synów („z kości”), na którym obrana została Dynastia Panująca — Dom Panujący Leszczyńskich.

Był to warunek *sine qua non* abyśmy mogli być obrani na dziedzicznego Króla Polski i Królową Polski, bo oboje spełnialiśmy warunek Sejmu Walnego Elekcyjnego odnośnie Domu i Dynastii Panującej, tzn. **oboje** byliśmy z Domu Leszczyńskich.

Powróćmy do zasad ustrojowych Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, uchwalonych na Sejmie Walnym Konstytucyjnym z lat 1788-1792:

- ❖ inkorporowana została Litwa w skład Korony Królestwa Polskiego — przestała istnieć tzw. Rzeczpospolita Obojga Narodów; powróciliśmy do nazwy Królestwo Polskie lub Korona Królestwa Polskiego — do idei państwa unitarnego, gdzie król reprezentuje całe państwo a nie poszczególne jego części jako na przykład jednocześnie Wielki Książę Litewski, jak było wcześniej; miało to zapobiec dezintegracji Królestwa Polskiego na poszczególne części — księstwa; powrócono do idei Władysława Łokietka, Kazimierza Wielkiego i Kazimierza Jagiellończyka tzn. do integracji Królestwa Polskiego poprzez inkorporację (reinkorporację) do Korony np. Ziemi Wschowskiej, Rusi Czerwonej, Ziemi Dobrzyńskiej, Prus Królewskich, Księstwa Oświęcimskiego;
- ❖ zagwarantowano prawa szlachcie jako najpierwszych ale nie jedynych (novum) reprezentantów Narodu;
- ❖ dopuszczono mieszczan do obrad Sejmu Walnego i Urzędów;
- ❖ nadano ograniczone prawa rzeczowe włościanom (bez praw politycznych);
- ❖ reprezentanci Narodu do wszelkich władz mieli być obierani wyłącznie na Sejmikach i Sejmach Walnych z Królem;
- ❖ władza prawodawcza nadana została Sejmowi Walnemu dwuinstancyjnemu z Królem na czele;
- ❖ ustanowiono pierwszy Rząd pod nazwą Straż Praw z Królem na czele;
- ❖ ustanowiono sądy I instancji;
- ❖ ustanowiono sądy II instancji w postaci Trybunałów (złożonych z przedstawicieli Narodu ale nie sędziów — dzisiejsi ławnicy);
- ❖ ustanowiono Sąd Najwyższy kadencyjny, obierany przez Sejm Walny, któremu określono kompetencje Trybunału Stanu — osądzający przestępstwa popełniane przeciwko Narodowi i Królowi;

„Oprócz sądów w sprawach cywilnych i kryminalnych dla wszystkich stanów, będzie sąd najwyższy, sejmowy zwany, do którego przy otwarciu każdego sejmu obrane będą osoby. Do tego sądu należeć będą występki przeciwko narodowi i królowi, czyli crimina status. Nowy kodeks praw cywilnych i kryminalnych przez wyznaczone przez sejm osoby spisać rozkazujemy”.

- ❖ określono zasady zwoływania i obradowania Sejmu Walnego;
- ❖ określono zasady obierania Posłów (Sejmiki) i Senatorów (nominacje królewskie);
- ❖ określono zasady zmiany ustroju (obowiązkowo, co 25 lat, poprzez zwoływany a priori z wyznaczoną konkretną datą Nadzwyczajny Sejm Walny Konstytucyjny - Ustrojowy); Pierwszy taki Sejm miał rozpocząć obrady 1 października 1816 roku; rozpoczął się jednak z opóźnieniem 200 lat tj. 18 marca 2016 roku na Zamku Leszczyńskich w Rydzynie i trwa do dzisiaj, (o czym wyżej);
- ❖ Sejm Walny Zwyczajny miał określoną datę ważności (25 lat); ważność Pierwszego takiego Sejmu Walnego Zwyczajnego kończyła się 30 września 1816 roku.

Staramy się godnie reprezentować Dom Leszczyńskich — Dynastię Panującą.

Mamy pełną świadomość, że restytucja polskiej monarchii nastąpiła jak przyjście Jezusa — niespodziewanie! Wielu Polaków o Nas nie wie a ci, którzy wiedzą, jakby przyzwyczaili żyć się w ucisku okupacyjnym. Jak zwierzęta udomowione nie próbują nawet wyrwać się na wolność.

Wielu Polaków ma „syndrom okupacyjny” — nie potrafią żyć bez okupanta.
Wielu Polaków nie odróżnia już pojęcia kolaboracji i zdrady!

Państwa, które okupują Ziemię Królestwa Polskiego to: III RP — państwo postbolszewickie, Ukraina, Niemcy, Rosja, Białoruś i Litwa.

Ponieważ opatrnościowe wskrzeszenie Królestwa Polskiego nastąpiło w III RP, więc przede wszystkim do tego państwa okupacyjnego będziemy się odnosić.

Państwo — III RP to państwo okupacyjne wywodzące się z narzuconego Polakom powojennego państwa, znanego jako PRL (Polska Rzeczpospolita Ludowa). To z kolei państwo nawiązywało dość znacznie do ustroju masońskiej i piłsudczykowskiej II RP, choć dość szybko, poprzez sfałszowane referendum w 1946 roku

pozbyto się Senatu (Sejm jednoizbowy), a następnie Urzędu Prezydenta wstawiając w to miejsce Pierwszego Sekretarza rządzącej partii.

Ustrój PRL można nazwać dyktaturą partyjną, a ustrój III RP można nazwać totalitaryzmem partyjnym lub „demokracją” absolutną. Pod pojęciem „demokracja” należy rozumieć kilka partii politycznych — oligarchia partyjna.

Były to i są ustroje oparte na wojskowych i cywilnych służbach specjalnych, które z czasem wykreowały kontrolowaną opozycję w postaci w pełni kontrolowanych partii i ruchów. Służby specjalne, tak wojskowe jak cywilne były kontrolowane po II Wojnie Światowej przez służby sowieckie i nie wykształciły w sobie jakiegokolwiek autonomii narodowej. Przy zmianie sojuszy, siłą rzeczy wpadają w inne, obce ręce. Obecnie zapewne są w pełni kontrolowane przez obce służby.

Wyłaniają się z tego stanu rzeczy przedstawiciele władzy w pełni kontrolowani przez obce wywiady.

Sama Ordynacja Wyborcza III RP jest skonstruowana w ten sposób, by pod pozorem „demokracji” do władzy centralnej dochodzili z góry przygotowani przedstawiciele oligarchii partyjnej.

Z wyborami Prezydenta jest podobnie.

Wyjątek stanowią wybory samorządowe, które systematycznie urywają się ze smyczy służb; następuje stopniowe odpartyjnianie się (czytaj uniezależnianie się od służb) — oczyszczanie się „wyborcze” samorządów lokalnych ze „złogów partyjnych”.

I to właśnie samorządy przede wszystkim stoją za sukcesem ekonomicznym Polski ostatnich lat. Władza centralna „dokręcała śrubę” Polakom, szczególnie w okresie pseudopandemii „Covid’19”, a samorządy radziły sobie i radzą nadspodziewanie dobrze.

W czasie wyborów parlamentarnych A.D.2023 komuniści a raczej socjaliści — neopiłsudzczy, których my nazywamy bolszewią zabetonowali „swoimi ludźmi” Sejm i Senat, przekazując sobie jednocześnie w rycie magdalenkowym — okrągłostołowym władzę z jednej oligarchii do drugiej.

W 2023 roku bolszewia prawie całkowicie odbiła Senat z rąk „Solidarności”, która w roku 1989 zdobyła w nim 99 miejsc na 100 możliwych.

W czasie wyborów samorządowych kryterium był stan posiadania betonu partyjnego w Sejmikach Wojewódzkich, bo bolszewicka ordynacja nie pozwalała na reprezentację Narodu w tym organie niby władzy samorządowej a tak naprawdę władzy bolszewickiej w terenie.

Odrąbiono przewagę partii „A” nad „B” czyli, że wszystko zostaje po staremu (żeby było jak było).

Zaskoczeniem były wybory w terenie na: Prezydentów, Burmistrzów, Wójtów, Radnych bo w tej „konkurencji” Naród Polski odbił od bolszewii sporo władzy lokalnej. Ordynacja bolszewicka, która w skali macro działa bez zarzutu na korzyść bolszewii, zaczyna się w terenie gdzie Polacy znaleźli „luki w systemie” i potrafili w 100% odpartyjnić niektóre mniejsze miasta i gminy.

Cieszy nas to bardzo bo od 2014 roku promujemy królewskie życie sejmikowe w odróżnieniu od partyjnego życia partyjnego. Sejmiki łączą, partie dzielą. Bóg łączy, Szatan dzieli.

Ewidentnie sejmiki pochodzą od Boga a partie od Szatana.

Zbliżające się wybory do europarlamentu zmusiły Nas do zabrania głosu i stanowczego wyrażenia naszej opinii o tym wydarzeniu.

Przed wszystkim w wydaniu super macro czyli w super powiększeniu widać jak na dłoni fasadowość demokracji, która promuje III RP i jej przedstawicieli. Polska została podzielona na 13 sztucznych okręgów wyborczych mających za cel wybór 53 tzw. europosłów.

Oczywiście Polacy w tych wyborach mogą zagłosować na już wybranych przez bolszewię przedstawicieli. Tak skonstruowano Ordynację, że szansę mają tylko wielkie partie i koalicje wielkich partii i ich przedstawicieli.

Pozostawiliśmy ostatecznie rozprawić się z bolszewicką Ordynacją Wyborczą – Kodeksem Wyborczym z 5 stycznia 2011 roku uznając ją za ordynację nielegalną, bo przegłosowaną przez partyjnych Posłów i Senatorów i podpisaną przez partyjnego (*de facto* – nie *de iure*) Prezydenta.

Ius publicum privatorum pactis mutari non potest.
Prawo publiczne nie może być zmienione umowami osób prywatnych.

Przede wszystkim, jako przedstawiciele cywilizacji łacińskiej, musimy odróżnić prawo publiczne od prawa prywatnego.

Prawo publiczne ustanawiać może wyłącznie organ władzy publicznej, jakim jest Sejm Walny złożony z przedstawicieli samorządu tak w Izbie Poselskiej jak w Senacie. Przedstawiciele ci absolutnie nie mogą reprezentować interesu prywatnego.

Partia polityczna a nawet Komitet Wyborczy to twory w 100% prywatne.

Wytypowani kandydaci przez partię polityczną, czyli przez ludzi prywatnych, poprzez Komitet Wyborczy, czyli organ prywatny są oni przedstawicielami osób prywatnych i mogą stanowić prawo wyłącznie prywatne.

Do władzy publicznej można się dostać wyłącznie poprzez prawidłowo zwołane apartyjne sejmiki ziemskie i sejmiki grodowe. Tylko wówczas takie gremium może reprezentować interes publiczny, a nie prywatny. Dopiero w taki sposób wybrane Rady Miasta lub Rady Powiatu mogą stanowić prawo publiczne w tym przypadku lokalne – jako prawo wywodzące się od Boga – prawo naturalne.

Przedstawiciele partii wstawieni na listy wyborcze poprzez Komitety Wyborcze mogą stanowić wyłącznie prawo prywatne obowiązujące tych, którzy ich wytypowali, a więc gremia partyjne lub inne. Uchwalone prawa poprzez gremia partyjne lub inne gremia prywatne, nie dotyczą Narodu.

Reasumując, Poseł czy Senator partyjny, jest władny stanowić prawo prywatne dla członków swojej partii, nic ponadto.

Ktoś powie w tym miejscu: czyli obecny Sejm na Wiejskiej jest organem prywatnym!

Tak! Oczywiście! Jest to organ prywatny, mogący stanowić prawo wyłącznie dla członków partii, które mają swoich reprezentantów w Sejmie i Senacie. Prawo uchwalane w takim Sejmie nie może być uznawane za prawo publiczne, czyli za prawo powszechnie obowiązujące.

Przekładając ten stan rzeczy na tzw. **eurowybory A.D.2024**, konkretni przedstawiciele na Listach Wyborczych zostali zgłoszeni najpierw przez partie polityczne, a następnie przez Komitety Wyborcze do tzw. Państwowej Komisji Wyborczej.

Sama Państwowa Komisja Wyborcza oraz jej organ wykonawczy Krajowe Biuro Wyborcze są organami niekonstytucyjnymi i składają się z dwóch zawodowych sędziów na czele oraz z 7 osób mających kwalifikacje do wykonywania stanowiska sędziego).

Przewodniczący PKW Sylwester Marciniak został delegowany w skład PKW przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdzie w jednym z Wydziałów tego sądu, funkcjonował do niedawna sędzia, który poprosił kilka dni temu o azyl polityczny na Białorusi.

Czy w takim razie PKW z takim Przewodniczącym gwarantuje uczciwe wybory?

We władzach PKW i KBW zasiada w większości kasta sędziowsko-prawnicza — nie ma żadnego przedstawiciela Sejmu, Senatu, Ławnika.

Nie rekomendujemy Rodakom pójścia na jakiegokolwiek wybory organizowane przez III RP, jeśli sędziowie oraz prawnicy nie zostaną dokładnie zlustrowani pod kątem kolaboracji ze służbami oraz kontrwywiadowczo oraz jeśli nadal Przewodniczącym PKW będzie Sylwester Marciniak i cała reszta składu PKW!

Czas na **Konstytucję Wyborczą** gwarantującą Polakom narodowych a nie partyjnych przedstawicieli!

Takiej Konstytucji w imię dorobku Sejmu Czteroletniego się domagajmy, pod rygorem bojkotu wyborczego!

*Leh XVII Wojciech Edward I - Heres ed Dominus Rex Poloniae — Lehaie
syn Stanisława Mariana Leszczyńskiego*

XX

**WPIS Nr 09/05/2024
DO METRYKI KORONNEJ
z 8 maja A.D.2024**
www.metrykakoronna.org.pl

www.sejmwalny.org.pl

www.królpolski.org.pl

Memoriał na dzień św. Stanisława z 8 maja A.D.2024

www.królpolski.org.pl

XXI

A.D.2020 - A.D.2033
Lata Łokietkowe
Lata Jednoczenia Ziem Polskich
w Zjednoczoną Koronę Królestwa Polskiego-Lehii

20 stycznia A.D.1320 — Koronacja Władysława Łokietka na Króla Polski
po 244 latach od ostatniej koronacji Bolesława Śmiałego A.D.1076
(wyjąwszy koronację Przemysła II oraz Wacława II)

Memoriał na dzień św. Stanisława z 8 maja A.D.2024

www.królpolski.org.pl

XXII

A.D.2022 - A.D.2025
Lata przedrocznicowe - koronacyjne
rok do Millenium koronacji Bolesława Wielkiego Chrobrego

A.D.1025 — A.D.2025
Millenium koronacji
na Króla Polski
Bolesława Wielkiego Chrobrego

Memoriał na dzień św. Stanisława z 8 maja A.D.2024

www.królpolski.org.pl

XXIII

A.D.2024

**Rok Wincentego z Kiełczy h. Odrowąż
Dominikanina - Zjednoczyciela Ziem Polskich
w czasach tzw. rozbicia dzielnicowego**

(1200-1261)

Memoriał na dzień św. Stanisława z 8 maja A.D.2024

www.królpolski.org.pl

XXIV

A.D.MMXIV

Memoriał na dzień św. Stanisława z 8 maja A.D.2024

www.królpolski.org.pl